

تحلیل عددی اثر توپی بر عملکرد پروانه شناور و استفاده از PBCF برای یکسانسازی سرعت‌های القایی در جریان پایین دست

حسن قاسمی^۱، امین مردان^۲ و احسان یاری^۱

۱. دانشکده مهندسی دریا، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)

۲. دانشکده علوم و مهندسی دریایی، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

(دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۱/۱۰ - دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۱/۰۳/۲۸)

چکیده - :

واژگان کلیدی:

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: gasemi@aut.ac.ir

Numerical Analysis of Hub Effect on Marine Vehicle Propeller Performance and Using PBCF to Equalize Its Induced Velocity Downstream

H. Ghassemi¹, A. Mardan² and E. Yari¹

1. Department of Ocean Engineering, Amirkabir University of Technology

2. Department of Marine Engineering, Maleke-Ashtar University of Technology

Abstract: In this article, the boundary element method (BEM) is used to analyse the propeller hub and the blades in its vicinity. In solver, the modeling of hub and blades is performed with source and dipole distribution on their surfaces. Iterative procedure is utilized to consider the near body effect. In each step, each body was independently analyzed with the influence of near body considered in inflow velocity. The induced velocity of propeller was studied with and without PBCF (Propeller Boss Cap Fin) downstream. PBCF, as an energy-saving device, causes the induced velocity of propeller to be reduced and uniformed.

Keywords: Propeller Hub, Boundary element method (BEM), Induced Velocities, PBCF.

راندمان پروانه	η	بردار عمود بر سطح	\vec{n}
ضرایب اصطکاک روی سطح پروانه در نقطه p_i	$C_f(p_i)$	برایند سرعت پیشروی و سرعت دورانی پره	V_1
ضرایب تاثیر چشم	S_{ij}	پتانسیل سرعت	ϕ
ضرایب تاثیر دوقطبی روی پره	D_{ij}	تابع گرین	G
ضرایب تاثیر دوقطبی روی ویک	W_{ij}	تبدیل ژاکوبین	J
ضرایب تاثیر سرعت چشم	$\nabla_p S_{ij}$	تعداد پره‌ها	Z
ضرایب تاثیر سرعت چشم	$\nabla_p S_{ij}$	توابع شکل	Q_i
ضرایب تاثیر سرعت دوقطبی روی پره	$\nabla_p D_{ij}$	تعداد نقاط میدانی	N_o
ضرایب تاثیر سرعت دوقطبی روی ویک	$\nabla_p W_{ij}$	تراس است کل پروانه	T
ضریب اصطکاک ویسکوز در شاعع r	C_{fr}	سرعت در بالادست جریان	U_∞
ضریب پیشروی پروانه	J	سرعت دورانی پروانه	n
ضریب تراس است پروانه	K_T	سرعت مماسی کل روی سطح پروانه	\vec{V}_τ
ضریب فشار بی بعد روی سطح پروانه در نقطه p_i	$C_p(p_i)$	سرعت یک نقطه میدانی	v_i
ضریب گشتاور پروانه	K_Q	سطح پره	S_B
عدد رینولدز در شاعع r	Rn	سطح دنباله	S_W
قطر پروانه	D	سطح کنترل خارجی	S_∞
گام در هر شاعع	P	شعاع بی بعد	x
گردش (سیرکولاسیون)	Γ	شعاع پروانه	R
گشتاور کل پروانه	Q	شعاع توپی	r^n
مختصات نقطه چشم	Q	طول کورد در هر شاعع	C
مختصات نقطه کنترلی	P	فاصله میان نقطه چشم و نقطه کنترلی	P

T_{vis}	مساحت هر جزء	ΔS_i
Q_{vis}	مولفه پتانسیل گشتاور پروانه	Q_{pot}
	مولفه پتانسیل تراست پروانه	T_{pot}

کرد که راندمان، تقریباً متناسب با کاهش سطح دیسک پروانه کاهش می‌یابد^[۲]. از نظر هیدرودینامیکی توپی بزرگتر اثر بیشتری روی پره‌ها دارد و بنابراین ضروری است که توپی، در فرایند طراحی مدنظر قرار گیرد.
 هس^۹ برای مدل‌سازی پره، توزیع چشممه و دوقطبی و برای مدل‌سازی توپی توزیع چشممه را به کار برد. در مطالعه مذکور، از "انتقال نیروی لیفت" از محل تقاطع پره با توپی به محور چرخش استفاده شده است که به معنی شبیه صفر سیرکولاسیون در توپی است؛ گردا به توپی در امتداد محور چرخش شکل می‌گیرد و قدرت گردا به برابر جمع قدرت دو-قطبی‌های منتقل شده از تمام پره‌هاست^[۳و۴].
 در سال ۱۹۹۱، گلگ^{۱۰} با بررسی نویز ناشی از بارگذاری در حالت پایدار نشان داد که اثر توپی در سطح نویز انتشاری پروانه در دوردست بسیار قابل توجه است^[۵]. در تحقیقی برو روی پروانه با گام قابل کنترل در سال ۱۹۹۲ نشان داده شد که علاوه بر توزیع فشار در مقاطع نزدیک به ریشه پره، عملکرد پروانه نیز در حالت آب آزاد تحت تاثیر توپی قرار می‌گیرد^[۶]. طبق نتایج لیو^{۱۱} در سال ۱۹۹۵ در توپی‌های معمولی که قطر کمی دارند و بیشتر در پروانه‌های گام ثابت و شناورهای سطحی استفاده می‌شوند، اثر توپی روی نیروهای هیدرودینامیکی پروانه مانند تراست و گشتاور چندان قابل توجه نیست^[۷]. در ادامه در سال ۲۰۰۹، کای^{۱۲} الگوریتم کوپل را برای تحلیل پروانه‌های نازل دار با درنظر گرفتن اثر توپی مورد استفاده قرار داد^[۸].
 در سال ۱۹۸۰، تجهیزات هیدرودینامیکی کاهنده اتلاف انرژی به صورت گستردۀ وارد صنعت دریایی شد. این ابزارها از لحاظ موقعیت جانمایی و نصب به سه دسته تقسیم می‌شوند^[۹]:
 • تجهیزاتی که روی بدنه شناور نصب می‌شوند.
 • ابزارهایی که روی پروانه قرار می‌گیرند.

۱- مقدمه

پروانه معمولاً در پاشنه شناور قرار می‌گیرد. به علت ایجاد لایه مرزی و شکل پیچیده پاشنه شناور، میدان جریان ورودی به پروانه یک میدان جریان دنباله^۱ نایکنواخت است. لازمه تحلیل عددی پروانه، داشتن میدان جریان دنباله پاشنه شناور است. هر شناور با توجه به شکل و فرم خاص بدنه دارای میدان دنباله مختص خود است. امروزه با استفاده از معادلات حاکم بر جریان سیال در علم هیدرودینامیک و روش‌های عددی پیشرفته در دینامیک سیالات محاسباتی، میدان دنباله پاشنه شناور قابل استخراج است. با توجه به اینکه پروانه جزو سطوح برا^۲ و یا جلوبر (پیش‌برنده) است نیروی فشاری در مقایسه با نیروی برشی غالب است. لذا، با استفاده از مدل‌سازی مناسب و روش اجزای مرزی برای تحلیل پروانه و توپی می‌توان به نتایج قابل قبولی در مقایسه با داده‌های تجربی دست یافت.
 پروانه فین دار^۳ متشکل از تعدادی پره، توپی و فین است. استفاده از فین در انتهای توپی پروانه^۴ باعث از بین بردن گردا به^۵ توپی می‌شود. گردا به توپی حاوی حباب بخار (کاویتاسیون)^۶ بوده و سبب کاهش راندمان پروانه و خوردگی در سکان^۷ می‌شود.

تاکنون روش‌های متعددی برای تحلیل و طراحی پروانه ارائه شده است؛ که می‌توان کد طراحی پره پروانه MIT'sPBD10 و کد تحلیل نیروهای وارد بر پروانه در حالت پایا PSF2 را نام برد^[۱]. یکی از موضوعات مهم در طراحی پروانه اثر اندازه توپی بر عملکرد پروانه و ضرایب هیدرودینامیکی است. برای پروانه‌هایی که توپی بزرگی دارند (مانند پروانه با گام قابل کنترل^۸) توپی می‌تواند اثر قابل توجهی بر عملکرد پروانه داشته باشد. در سال ۱۹۷۸، وایند^۹ معیاری را برای حداقل اندازه توپی از نظر سازه‌ای ارائه کرد و پیش‌بینی

مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین اثر تغییر قطر و زاویه مخروطی توپی که بین طراح هیدرودینامیک بدن و طراح رانش و پروانه به عنوان یک نقطه مشترک تعریف می‌شود، مورد تحلیل قرار می‌گیرد. نوآوری که در این مقاله نسبت به کارهای دیگر مشهود است، استفاده از اثرات القایی به جای استفاده از ماتریس کوپل و در نتیجه کوچک کردن ماتریس‌های حل است که سبب کاهش محاسبات و افزایش دقت محاسباتی می‌شود.

۲- هندسه و مدل سازی پروانه

۲-۱- مدل سازی هندسی پره‌ها

هر نقطه مانند p روی سطح پره و مختصات محلی (x_p , y_p , z_p) با استفاده از معادله (۱) به صورت زیر تعریف می‌شود^[۹]:

$$\left\{ \begin{array}{l} x_p = -[i_G + r\theta_S \tan(\theta_{nt})] + (0.5 - x_c) \sin(\theta_{nt}) + y_{U,L} \cos(\theta_{nt}) \\ y_p = r \sin \left[\theta_S - \frac{180[(0.5 - x_c) \cos(\theta_{nt}) - y_{U,L} \cos(\theta_{nt})]}{\pi r} \right] \\ z_p = r \cos \left[\theta_S - \frac{180[(0.5 - x_c) \cos(\theta_{nt}) - y_{U,L} \cos(\theta_{nt})]}{\pi r} \right] \end{array} \right. \quad (1)$$

برای تبدیل مختصات محلی به مختصات کلی از ماتریس تبدیل، معادله (۲)، به صورت زیر استفاده می‌کنیم.

$$\begin{bmatrix} X_p \\ Y_p \\ Z_p \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \varphi & \sin \varphi \\ 0 & \sin \varphi & \cos \varphi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_p \\ y_p \\ z_p \end{bmatrix} \quad (2)$$

۲- جریان گردابه دنباله‌ای

جریان گردابه دنباله‌ای که برای اصلاح سرعت در لبه فرار^[۱۰] پره به کار می‌رود در حالت فواصل مساوی مدل‌سازی شده و میزان پیشروی دنباله در پایین دست جریان، عموماً معادل با پیشروی پروانه به اندازه ۲ یا ۳ دور چرخش در نظر گرفته می‌شود. در این مطالعه، ناحیه گذار^[۱۷] و روی‌هم جمع شدن

- وسایلی که در پایین دست جریان قرار می‌گیرند. فین‌های انتهای توپی جزء دسته دوم بوده و روی قسمت انتهای توپی نصب می‌شوند. ایده قرار دادن این فین‌ها، اولین بار توسط اویچی^[۱۳] در سال ۱۹۸۸ و با هدف افزایش راندمان و کاهش اختلاف انرژی ناشی از تشکیل گردابه توپی ارائه شد. این گردابه حاوی حباب بخار است که در اثر ترکیدن این حباب‌ها نویز، خوردگی و ارتعاشات در سیستم ایجاد می‌شود. این فین‌ها با ضعیف‌کردن قدرت گردابه‌های جاری شده روی توپی، باعث بازیابی انرژی جنبشی ناشی از چرخش جریان می‌شوند.

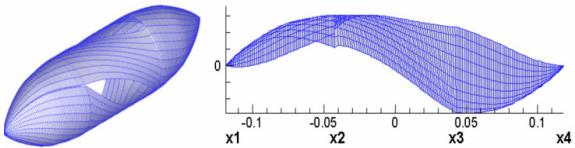
اکثر تحقیقات تجربی و عددی مربوط به فین‌های انتهای توپی برای کاهش مصرف سوخت و افزایش راندمان در شناورها انجام گرفته است. نتایج کارهای تحقیقاتی مهمی که توسط اویچی بین سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۲ بر روی فین‌های انتهای توپی صورت گرفته است به شرح زیرند:

[۱۳-۱۰]

- کاهش ۳ تا ۶ دسی بل در سطح نویز انتشاری پروانه
- افزایش ۲ الی ۶ درصد در راندمان پروانه
- امکان استفاده از گام بالاتر در ریشه‌ی پره
- ۰.۴٪ صرفه‌جویی در مصرف سوخت شناور

طبق گزارش جانگل ویتز^[۱۴] در سال ۱۹۹۶، استفاده از فین‌های انتهای توپی باعث کاهش گردابه توپی شده و در نتیجه ۲ تا ۵ درصد راندمان را افزایش داده است. [۱۴]

در مطالعه‌ی حاضر، در بررسی تاثیر توپی و پره‌ها بر روی هم از یک فرایند تکراری^[۱۵] استفاده شده است؛ بدین صورت که در هر مرحله توپی و پره‌ها به صورت مجزا و با در نظر گرفتن اثر جسم مجاور در شرایط جریان ورودی مورد تحلیل قرار می‌گیرد. برای مدل‌سازی توپی و پره‌ها در معادلات از توزیع چشمی و دوقطبی روی سطوح آنها استفاده شده است. در ادامه تحلیل ارائه شده، به بررسی وجود این فین‌ها در اثرات القایی پروانه در جریان پایین دست پرداخته شده است. سپس با تغییر دو پارامتر هندسی یعنی زاویه نصب فین روی انتهای توپی و اختلاف فاز بین پروانه و فین، عملکرد فین‌های انتهای توپی

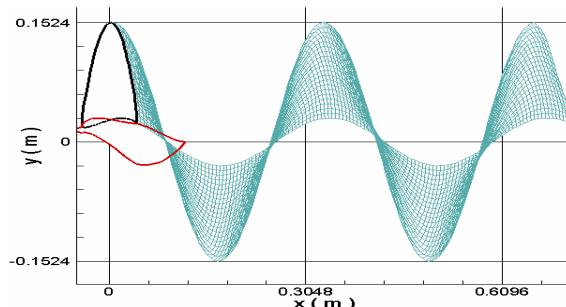
شکل ۲- مدل سازی هندسه توپی

هندسه توپی را با پنج پارامتر r_H , x_1 , x_2 , x_3 و x_4 می‌توان کنترل کرد. r_H حداکثر شعاع توپی است. بازه بین $x=x_3$ و $x=x_4$ از شعاع توپی ثابت و برابر r_H است. در بازه بین $x=x_3$ و $x=x_4$ از یک تابع درجه سوم استفاده شده است که بهترین انطباق را با توپی واقعی دارد. بازه بین $x=x_1$ و $x=x_2$ یک هندسه مصنوعی با هدف تعریف یک پروفیل بسته برای توپی است. شکل (۲) مدل سازی هندسه توپی را نشان می‌دهد.

در تشکیل توپی مخروطی، یک مخروط ناقص از لبه جلویی پره شروع به برش دادن آن به سمت بالادست جریان می‌کند و لذا شعاع متوسط توپی در اثر اعمال شیب، افزایش یافته و بخشی از سطوح برآ (پره) از بین می‌رود. در شکل (۳)، تغییرات اعمال شده روی توپی و پره، قبل و پس از اعمال زاویه ۱۰ درجه نمایش داده شده است. اگر تعداد پرهها z در نظر گرفته شود، با توجه به یکسان بودن شرایط جریان در تحلیل $z/1$ توپی مورد تحلیل قرار می‌گیرد. مش روی توپی مانند مش دنباله در مختصات استوانه‌ای شکل می‌گیرد و درنهایت به مختصات دکارتی تبدیل می‌شود.

۴-۲- مدل سازی فین‌های انتهای توپی

تحقیقات نشان می‌دهد که عملکرد پروانه در ناحیه اطراف قسمت انتهایی توپی کاهش می‌یابد. گردابه‌های تشکیل شده روی توپی پروانه راندمان را کاهش می‌دهند. قدرت این گردابه‌ها بستگی به توزیع بارشعاعی روی پروانه و هندسه توپی دارد. طبق تحقیقات به عمل آمده فین‌های نصب شده روی توپی

شکل ۱- مدل سازی ویک در انتهای یک پره

دنباله مدل سازی نشده است. در فرمول بندی دنباله، مختصات هر نقطه در دستگاه استوانه‌ای تعریف شده و از طرفی وابسته به مختصات نقطه ما قبل آن خواهد بود. معادله ارائه شده، هندسه دنباله در هر نوار شعاعی (r) را تعریف می‌کند.

$$po\ int_i = \frac{[po\ int_U + po\ int_L]_{Trailing\ Edge}}{2} \quad (3)$$

$$po\ int_i(1) = po\ int_{i-1}(1) + \frac{p}{2mn} \times coeff.$$

$$po\ int_i(2) = r$$

$$po\ int_i(3) = po\ int_{i-1}(3) + coeff., \quad i = 2, 3, 4, \dots, n$$

در فرمول بندی جریان دنباله، ضرایب n و $coeff$ میزان پیشروی جریان سیال در پشت پروانه را تعیین می‌کنند. آنچه که در شکل (۱) نمایش داده شده، شکل‌گیری دنباله‌ای است که به آن دنباله کلاسیک خطی گفته می‌شود. از آنجا که از اختلاف پتانسیل بین سطوح دنباله صرف نظر شده است، ضخامت آن صفر در نظر گرفته می‌شود.

۴-۳-۲- مدل سازی توپی

هندسه توپی را می‌توان با استفاده از معادله (۴) به صورت زیر ارائه کرد [۱۵].

$$r_h(x) = a(x - b)^3 + r_H \quad (4)$$

$$a = \frac{r_H}{(x_2 - x_1)^3}, \quad b = x_2, x_1 \leq x \leq x_2$$

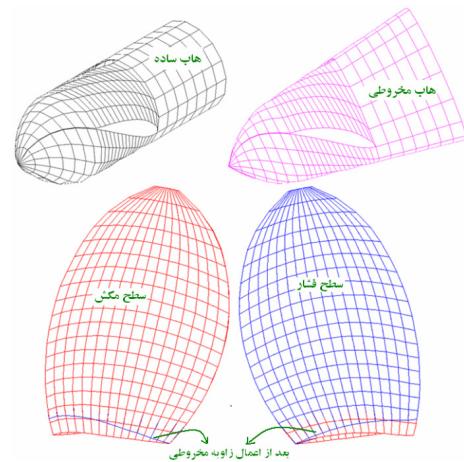
$$a = 0, \quad r_h = r_H, x_2 \leq x \leq x_3$$

$$a = -\frac{r_H}{(x_4 - x_3)^3}, \quad b = x_3, x_3 \leq x \leq x_4$$

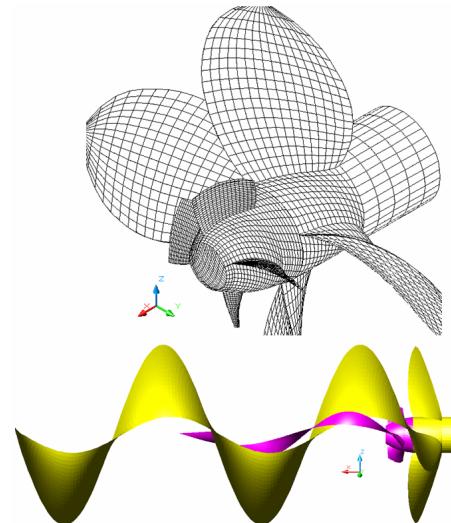
د : لبه جلویی فین‌ها مابین ریشه دو پره مجاور قرار می‌گیرد. در این مقاله، با در نظر گرفتن موارد فوق الذکر، دقت لازم در مدل سازی فین‌ها صورت گرفته است. شکل (۴) مدل سازی فین‌های انتهای توپی به همراه دنباله را نشان می‌دهد. تعداد مشاهد کل پروانه عبارت است از تعداد مشاهد روی پره‌ها، توپی و فین‌هاست. مطابق شکل (۴) برای یک پروانه ۴ پره‌ای با ۴ تا فین، تعداد کل مشاهد در حدود ۸۵۰۰ جزء سطحی است که ۲۴۰۰ جزء برای پره‌های پروانه، ۲۴۰۰ جزء برای فین‌ها و ۳۵۰۰ جزء برای توپی است.

۲-۵- مشخصات هندسی پروانه و فین

پارامترهای اصلی پروانه و فین در جداول (۱) و (۲) نمایش داده شده است. پارامترهای هندسی فین‌ها بر مبنای توصیه‌های مطرح شده در بخش (۴-۲) تعیین شده‌اند [۱۰].

شکل ۳- مقایسه پره و توپی، قبل و بعد از اعمال زاویه مخروطی

شکل ۴- مدل فین‌های انتهای توپی به همراه دنباله

۳- معادلات حاکم و روش حل
۳-۱- جریان پتانسیل و شرایط مرزی حاکم
با فرض اینکه جریان در میدان حل خارجی حول جسم به اندازه کافی و موثر غیر ویسکوز^{۱۸}، تراکم ناپذیر و غیر چرخشی^{۱۹} باشد، در حالت جریان پایا سرعت اختشاشی در کلیه میدان حل به استثنای سطوح ناپیوسته میدان سرعت که تشکیل دنباله سطح بالا بر از جسم را می‌دهند غیر چرخشی است. به عبارت دیگر برای استفاده از معادله لاپلاس برای مدل کردن جریان سیال حول پروانه باید جریان در کلیه نقاط میدان به جز یک سری نقاط ناپیوستگی، که دنباله پروانه جایگزین آنها می‌شود، غیر چرخشی باشد. در حالت جریان ورودی نایکنواخت مانند حالت ویسکوز یا جریان دنباله پشت شناور فرض بر این است که قسمت چرخشی سرعت اختشاشی به همراه گردابه‌ی اختشاشی^{۲۰} مربوط به سیال در میدان سرعت V_{∞} ، که در متون هیدرودینامیک شناور به عنوان دنباله موثر^{۲۱} شناور شناخته شده است، در نظر گرفته شده است. بنابراین با در نظر

باعث حذف کاویتاسیون گردابی توپی می‌شوند که در نتیجه نویز هیدرولیکو-اکوستیکی را از بین می‌برند [۱۵]. علاوه بر این راندمان پروانه را به خصوص در پروانه‌های گام متغیر افزایش می‌دهد. در زیر به بررسی چند نکته که در طراحی هندسی فین‌ها مهم‌اند پرداخته شده است [۱۰]:

- الف : تعداد فین‌ها با تعداد پره‌های پروانه باید برابر باشند.
- ب : اختلاف زاویه نصب بین مقطع پره در ریشه پروانه و فین‌ها از -2° تا $+3^{\circ}$ درجه قابل تغییر است.
- ج : قطر فین‌ها نباید از ۳۳٪ قطر پروانه بیشتر شود.

$$\frac{\partial \phi}{\partial t} + \frac{p}{\rho} + \frac{|V|^2}{2} + gz = \frac{p_{ref}}{\rho} + \frac{|V_0|^2}{2} \quad (7)$$

در معادله (7) p فشار ، ρ چگالی سیال و p_{ref} فشار مرجع سیال می باشد. برای پروانه فشار مرجع فشار ناحیه بسیار دور از بالا دست 33 پروانه در راستای شفت پروانه است و با استفاده از قانون هیدرولاستاتیک $p_{ref} = p_{atm} + \rho g z_{atm}$ به دست می آید (p_{atm} فشار اتمسفر در ارتفاع z است). در ادامه پارامتر مهم و بی بعد یعنی ضریب فشار 34 به صورت زیر تعریف می شود:

$$C_p = \frac{p - p_{ref}}{0.5 \rho V_{ref}^2} \quad (8)$$

در معادله (8) V_{ref} سرعت مرجع بوده و معمولاً برابر با $|V_0|$ سرعت جریان ورودی است. برای پروانه سرعت مرجع معمولاً D میزان سرعت ورودی یا مقدار nD در نظر گرفته می شود. D معرف قطر پروانه و n اندازه دور پروانه یا سرعت دورانی در هر دور بر ثانیه بوده و برابر است با :

$$n = \frac{\omega}{2\pi} \quad (9)$$

معادله (7) را می توان به صورت زیر بازنویسی کرد:

$$\frac{2}{V_{ref}^2} \frac{\partial \phi}{\partial t} + \frac{|V|^2 - |V_0|^2}{V_{ref}^2} + \frac{2gz}{V_{ref}^2} = -C_p \quad (10)$$

۲-۳- شرایط مرزی

برای حل معادله لابلس، مطابق با معادله (5)، در جریان خارجی حول پروانه بایستی شرایط مرزی در هر یک از اجزای سطحی تعریف شوند. با توجه به شرایط مرزی، اجزای سطحی 25 به سه دسته تقسیم بندی می شوند:

- سطح جسم (S_B)
- سطح دنباله (S_W)
- سطح در بی نهایت (S_∞)

۲-۴- سطح جسم

بر روی سطح جسم برای ارضاء شدن شرط مرزی، صفر

جدول ۱- داده های هندسی پروانه

پارامتر	مقدار
تعداد پره	۴
قطر	۱ متر
گام در نسبت ساعتی $0/7 / 0/84$	۰/۵ متر
نست سطح گسترش یافته	۰/۵
زاویه اسکیو (درجه)	۱۰
زاویه ریک (درجه)	۶
جهت چرخش	راست گرد
قطعه پره	MAU

جدول ۲- داده های هندسی فین

پارامتر	مقدار
تعداد فین	۴
قطر	۰/۳۳ متر
زاویه نصب	متغیر
کورد	متغیر
جهت چرخش	راست گرد

گرفتن این حالت، همه سه فرض بالا برقرار شده و می توان از معادله لابلس استفاده کرد.

با در نظر گرفتن فرض غیر چرخشی بودن سیال می توان گفت سرعت اختشاشی برابر با گرادیان پتانسیل اختشاشی است. برای جریان سیال تراکم ناپذیر، معادله پیوستگی $\nabla \cdot V(x, t) = 0$ به صورت معادله لابلس در می آید:

$$\nabla^2 \phi(x, t) = 0 \quad (5)$$

سرعت کل در هر نقطه از میدان سیال برابر با جمع سرعت اختشاشی و سرعت غیر اختشاشی است.

$$V(x, t) = V_0(x, t) + \nabla \phi(x, t) \quad (6)$$

برای جریان سیال تراکم ناپذیر، غیر ویسکوز و غیر چرخشی معادلات ممتومن نویر-استوکس به صورت معادله برنولی خلاصه می شود. در دستگاه مختصات متصل به جسم معادله برنولی به صورت زیر در می آید:

جسم بایستی به سمت صفر میل کند.

$$X \rightarrow \infty \Rightarrow \nabla \phi \rightarrow 0 \quad (13)$$

۳-۳- شرط کوتا

جریان عبوری از یک بدنه غیر برا^{۲۸} را می‌توان توسط توزیع سینگولاریتی‌های چشمی توصیف کرد. اما برای توصیف جریان عبوری از اجسام برآ، که توسط توزیع سیرکولاسیون روی سطح مدل می‌شوند، یک شرط مرزی در لبه فرار جسم باید ارضا شود که بیان می‌کند در لبه فرار مقدار محدود و یکتاً برای سرعت باید وجود داشته باشد.

$$|\nabla \phi|_{TE} < \infty \quad (14)$$

۴-۳- روش حل مبتنی بر اجزای مرزی

در مسائل مقدار مرزی پتانسیل سرعت برای هر نقطه p مطابق شکل (۵) را می‌توان به یک معادله انتگرالی تبدیل کرد:

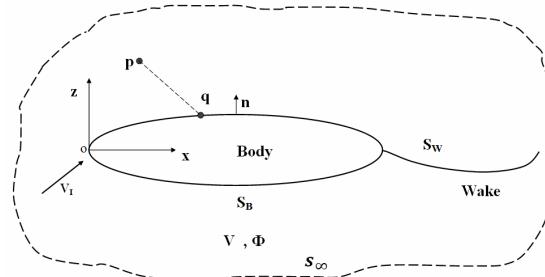
$$2\pi\phi(p) = \iint_{S_B} \left[\phi(q) \frac{\partial}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} - \frac{\partial\phi(q)}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} \right] dS + \iint_{S_W} \Delta\phi(q) \frac{\partial}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} dS \quad (15)$$

از آنجا که $\frac{\partial\phi}{\partial n}$ روی سطح جسم معلوم است، معادله (۱۵)، معادله انتگرالی فردھولم از نوع دوم برای متغیر ϕ است. اختلاف پتانسیل در عرض سطح دنباله برابر با اختلاف مقادیر پتانسیل روی سطح بالا و پایین پره در لبه فرار آن است. گسته‌سازی معادله (۱۵)، منجر به یک دستگاه معادلات خطی با مجهول ϕ می‌شود. شکل ماتریسی معادله (۱۵) به صورت معادله (۱۶) است:

$$[D][\phi] = [S][\phi_n] + [W][\Delta\phi] \quad (16)$$

$$\text{که } \phi_n = -\bar{V}_I \cdot n \text{ در معادله (۱۱) بیان شده است.)}$$

توجه به شرط مرزی سینماتیک به دست می‌آید. ϕ پتانسیل اغتشاشی مجهول و $\Delta\phi$ پرش پتانسیلی مجهول در لبه فرار پره است.

شکل ۵- جسم در مقابل جریان [۱۸]

بودن مولفه سرعت عمود بر جزء، می‌توان از شرط مرزی نیومن^{۲۹} استفاده کرد. مقدار پتانسیل کل، جمع پتانسیل اغتشاشی و پتانسیل ناشی از جریان ورودی، برابر صفر بوده و لذا شرط نیومن به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\frac{\partial\phi}{\partial n} = -V_I \cdot n \quad (11)$$

n بردار نرمال هر جزء به سمت بیرون است.

۲-۲-۳ سطح دنباله

سطح دنباله یک لایه گردابه با ضخامت صفر، چسبیده به جسم و دربرگیرنده تمامی گردابهای جاری شده توسط جسم است. سطح فوقانی و سطح تحتانی دنباله به ترتیب با علامت‌های + و - مشخص شده‌اند. سطح دنباله باید شرایط گردابه S_W باید به صورت یک سطح از بخار سیال باشد. اگر V_n نشان دهنده سرعت سطح دنباله در جهت عمود باشد، شرط مرزی سینماتیکی برای جریان پایا و ناپایا به صورت زیر بیان می‌شود:

$$V^+ \cdot n = V^- \cdot n = V_m \cdot n = V_n \quad (12)$$

$$V_m = \frac{1}{2}(V^+ + V^-) \text{ سرعت متوسط سیال است.}$$

۳-۲-۳ سطح در بینهایت

در سطح مرز در بینهایت S_∞ ، آشفتگی ناشی از سطح

مبناً توزیع سرعت مماسی روی سطح جسم محاسبه می‌شوند.

$$C_p(p) = 1 - \frac{|V_I|^2}{|V_T|^2}$$

$$P(p_i) = \frac{1}{2} p \left[|V_I|^2 - |V_T|^2 \right] \quad (20)$$

$$T_{\text{Potential}} = K \sum_{i=1}^{N_B} P(p_i) n_{xi} \cdot \Delta S_i$$

$$Q_{\text{Potential}} = K \sum_{i=1}^{N_B} P(p_i) (n_{yi} \cdot z_i - n_{zi} \cdot y_i) \Delta S_i$$

مساحت جزء (ΔS), مولفه‌های بردار نرمال (n_x, n_y, n_z) مختصات مرکز جزء (x, y, z), و تعداد پره‌ها (K), پارامترهای هندسی موثر در تعیین تراست و گشتاور پروانه هستند. برای محاسبه اثر ویسکوز، به کمک روش‌های تجربی مطابق معادلات زیر عمل شده است:

$$V_j = \sqrt{V_A^2 + (2\pi n r_j)^2} \quad j = 1, 2, 3, \dots, m$$

$$R n_j = \frac{(chord \times V)_j}{v}$$

$$\text{Force}_j = 0.5 p \left(C_f \times chord \times V^2 \right)_j \quad (21)$$

$$T_{\text{Viscous}} = K \sum_{i=1}^m \text{Force}_j \cdot \sin \beta_j$$

$$Q_{\text{Viscous}} = K \sum_{i=1}^m r_j \cdot \text{Force}_j \cdot \cos \beta_j$$

پس از تعیین تراست و گشتاور ناشی از جمله‌های ویسکوز، می‌توان ضرایب هیدرودینامیکی پروانه را محاسبه کرد.

$$T_{\text{total}} = |T_{\text{Pot}}| - |T_{\text{Vis}}|$$

$$Q_{\text{total}} = |Q_{\text{Pot}}| + |Q_{\text{Vis}}|$$

$$j = \frac{V_A}{n D}, \eta = \frac{K_T}{K_Q} \frac{j}{2\pi} \quad (22)$$

$$K_T = \frac{T}{\rho n^2 D^4}, K_Q = \frac{Q}{\rho n^2 D^5}$$

در معادلات فوق p چگالی آب، v ویسکوزیته سینماتیکی، n سرعت دورانی پروانه و D قطر پروانه است.

۴- روش‌های محاسبه اثر اجسام در مجاورت هم

ماتریس کویل و روش تکراری^{۲۹}، دو روش متداول برای بررسی اثر اجسام در مجاورت هم است. در روش ماتریس

ماتریس‌های $[D]$ ، $[S]$ و $[W]$ شامل ضرایب اثر هستند.

درایه‌های این ماتریس‌ها به صورت معادله (۱۷) محاسبه می‌شوند:

$$S_{ij} = \sum_{k=1}^K \iint_{S_j} \left(-\frac{1}{2\pi r_{ijk}} \right) dS_j \quad (17)$$

$$D_{ij} = \sum_{k=1}^K \iint_{S_j} \frac{\partial}{\partial n_j} \left(-\frac{1}{2\pi r_{ijk}} \right) dS_j$$

$$W_{ij} = \sum_{k=1}^K \sum_{l=1}^L \iint_{S_j} \frac{\partial}{\partial n_j} \left(-\frac{1}{2\pi r_{ijk}} \right) dS_j$$

که r_{ijk} و r_{ilk} فاصله از نقطه کنترلی جزء k ام پره تا نقطه انتگرالی روی S_j و S_w است.

سرعت مماسی و در نتیجه فشار روی سطح جسم را می‌توان با مشتق‌گیری عددی از توزیع پتانسیل به دست آمده، محاسبه کرد. در معادله (۱۵)، \bar{n} بردار نرمال عمود بر سطح جزء است و R فاصله بین نقطه p در فضای xyz و نقطه q در فضای $\xi\eta\zeta$ است.

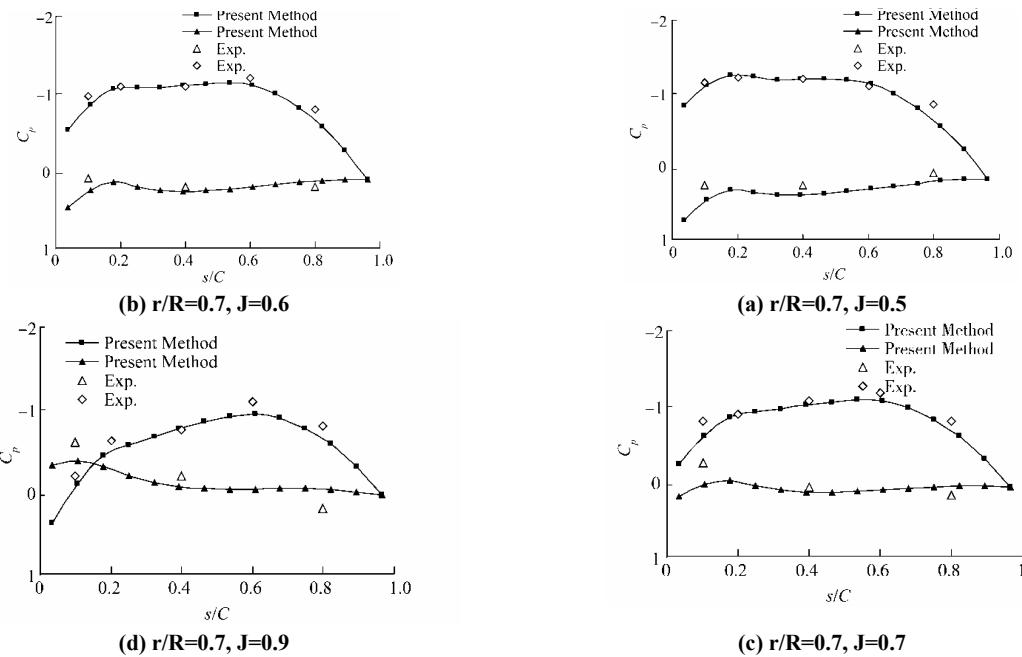
$$R = |Q - P| = \sqrt{(\xi - x)^2 + (\eta - y)^2 + (\zeta - z)^2} \quad (18)$$

سرعت‌های القایی در یک نقطه میدانی p در خارج سطح جسم، می‌تواند با استفاده از گرادیان پتانسیل سرعت ϕ ، به دست آید.

$$\begin{aligned} v(p) &= \nabla_p \phi(p) = \frac{1}{4\pi} \iint_{S_B} \phi(q) \nabla_p \frac{\partial}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} dS \\ &+ \frac{1}{4\pi} \iint_{S_W} \Delta \phi(q) \nabla_p \frac{\partial}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} dS \\ &- \frac{1}{4\pi} \iint_{S_B} (V_I \cdot n_q) \nabla_p \frac{\partial}{\partial n_q} \frac{1}{R(p,q)} dS \end{aligned} \quad (19)$$

۵- محاسبات پارامترهای عملکرد هیدرودینامیکی پروانه

به کمک روش اختلاف محدود، می‌توان مشتقهای پتانسیل در دو راستای شعاعی و طول کورد را تعیین کرده و توزیع سرعت روی سطح پروانه را محاسبه کرد. نمودار عملکرد یک پروانه شامل ضرایب تراست، گشتاور پروانه و بازده است که بر

شکل ۶- مقایسه توزیع فشار در سرعت‌های مختلف با نتایج تجربی

برای بررسی اثرات القایی سه جسم در مجاورت هم ارائه شده است. همان‌طور که در این شکل ماتریسی زیر دیده می‌شود، افزایش تعداد اجسام باعث بزرگ شدن قابل ملاحظه ماتریس می‌شود. شکل ماتریسی یک سیستم سه عضوی (مثلاً پره‌ها-نوبی-فین‌های انتهایی نوبی) به صورت زیر است:

$$\begin{bmatrix} \text{اثر ثالثی جسم 1 روی 3} & \text{اثر ثالثی جسم 1 روی 2} & \text{ضرایب تأثیر جسم 1 روی سطه} \\ \text{اثر ثالثی جسم 2 روی 3} & \text{ضرایب تأثیر جسم 2 روی سطه} & \text{اثر ثالثی جسم 2 روی 1} \\ \text{ضرایب تأثیر جسم 3 روی سطه} & \text{اثر ثالثی جسم 3 روی 2} & \text{اثر ثالثی جسم 3 روی 1} \end{bmatrix}$$

۵- بحث و بررسی نتایج محاسبات

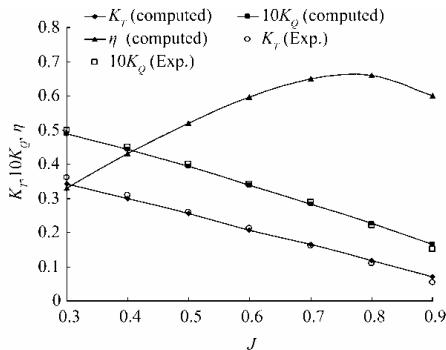
۵-۱- مقایسه محاسبات توزیع فشار و ضرایب هیدرودینامیکی پروانه با نتایج تجربی

به منظور اعتبار سنجی نتایج لازم است ابتدا نتایج محاسبات برای یک نمونه پروانه استاندارد با نتایج تجربی موجود مورد بررسی قرار گیرد. بدین منظور یک نمونه پروانه استاندارد با زاویه اسکیو بالا^{۳۰} از سری Seiun-MAU مورد استفاده قرار

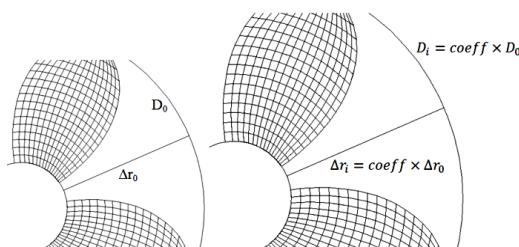
کوپل، کلیه اجسام در مجاورت هم به عنوان یک جسم درنظر گرفته شده و حجم ماتریس ضرایب افزایش می‌یابد و موجب بالارفتن قابل ملاحظه‌ی زمان و خطای محاسبات می‌شود.

شرط مرزی کوتا برای اصلاح توزیع سرعت در لبه فرار پره به کار می‌رود و در این روند اصلاح، همواره نیاز به حل ماتریس مجهولات است. یکی دیگر از مشکلات استفاده از ماتریس کوپل، عدم ارضاع شدن شرط کوتاست. به نظر می‌رسد یکی از دلایل این مشکل این است که شرط کوتا باید به صورت مجرما برای هر جسم ارضاع شود ولی ماتریس مجهولات شامل مقادیر پتانسیل روی اجسام مجاور نیز است که باعث ایجاد اختلال در روند به کار رفته برای اصلاح سرعت‌ها روی یکی از اجسام می‌شود. این مشکل وقتی بیشتر نمایان می‌شود که ماهیت دو جسم متفاوت باشد، به این معنی که یک جسم از نوع سطوح برا باشد ولی جسم دیگر چنین ویژگی نداشته باشد؛ زیرا سطوح غیر برای نیازی به استفاده از شرط کوتا ندارند.

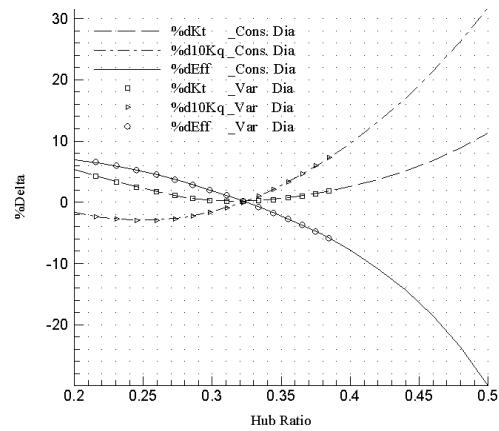
شکل ماتریسی زیر، نمونه‌ای از تشکیل یک ماتریس کوپل

شکل ۷- مقایسه ضرایب هیدرودینامیکی پروانه در شرایط اوپن و اتر

شکل ۹- نحوه تغییرات هندسه پروانه در حالت قطر متغیر

شکل ۸- درصد تغییرات ضرایب پروانه با تغییر نسبت توپی

دو حالت قطر ثابت و قطر متغیر پروانه مورد مطالعه قرار گرفته است. درصد تغییرات ضرایب هیدرودینامیکی در نسبت‌های توپی مختلف از معادله زیر استخراج می‌شود:

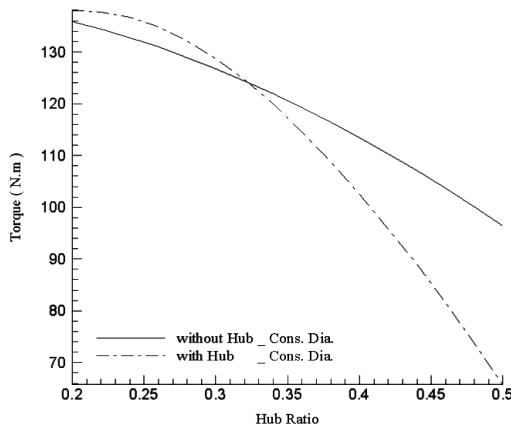
$$\% \text{Delta} = \frac{\text{Hydro Coeff (without Hub)} - \text{Hydro Coeff (with Hub)}}{\text{Hydro Coeff (without Hub)}} \times 100 \quad (23)$$

در شکل (۸) درصد تغییرات ضرایب هیدرودینامیکی در نسبت‌های توپی مختلف نشان داده شده است. در حالت اول، قطر پروانه ثابت و قطر توپی در حال افزایش است و در حالت دوم، قطر پروانه و قطر توپی به یک نسبت افزایش یافته است؛ طبق نتایج به دست آمده، اثر توپی در یک نسبت مشخص به حداقل مقدار خود می‌رسد و از طرفی درصد تغییرات ضرایب هیدرودینامیکی در حالاتی قطر ثابت و متغیر، یکسان

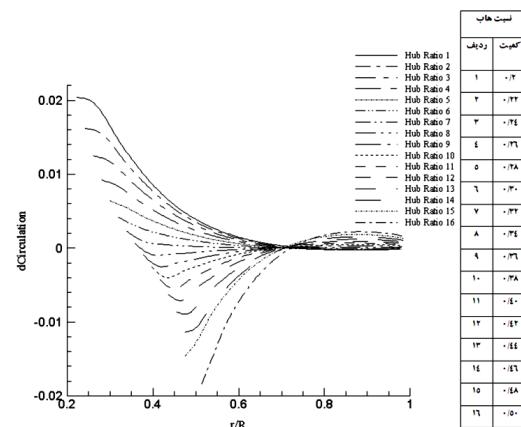
گرفته است که نتایج تجربی این پروانه موجود است [۱۶]. این پروانه یکی از مهم‌ترین و پرکاربردترین نمونه‌های استاندارد از پروانه دریابی است که توسط اکثر محققان دریابی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. مهم‌ترین پارامتر در تحلیل هیدرودینامیکی پروانه، توزیع فشار و تعیین ضرایب هیدرودینامیکی است. در شکل (۶) محاسبات توزیع فشار در سرعت‌های مختلف با نتایج تجربی مقایسه شده است. مقایسه ضرایب هیدرودینامیکی پروانه در شرایط آب آزاد^{۳۱} با نتایج تجربی در شکل (۷) نشان می‌دهد که نتایج محاسبات با روش حاضر از دقت بالایی برخوردار است.

۵- بررسی اثر افزایش قطر توپی

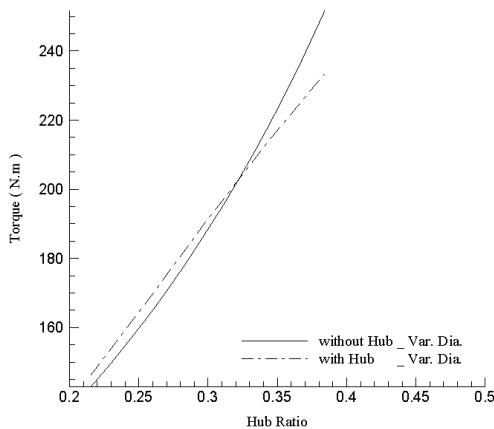
در این بخش، اثر افزایش قطر توپی نسبت به قطر پروانه در

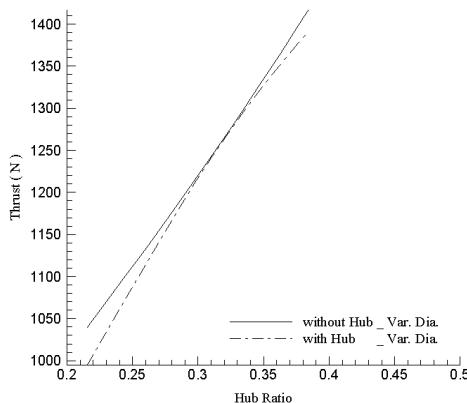
شکل ۱۲-الف- منحنی تغییرات گشتاور در نسبت‌های توپی مختلف در حالت قطر ثابت

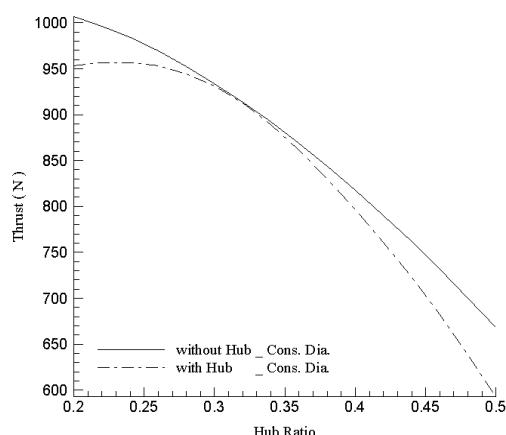
شکل ۱۰-نایر توپی بر توزیع سیرکولاسیون در نسبت‌های توپی مختلف

شکل ۱۲-ب- منحنی تغییرات گشتاور در نسبت‌های توپی مختلف در حالت قطر متغیر

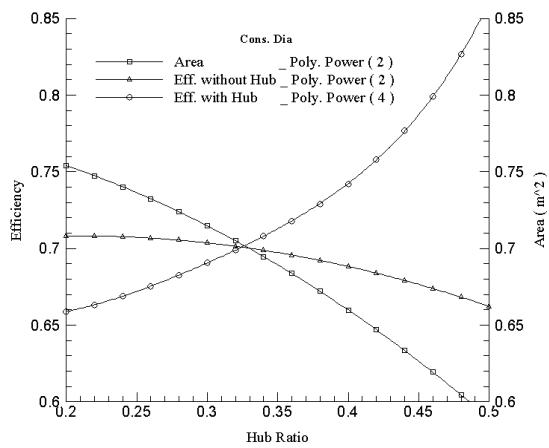

شکل ۱۱-الف- منحنی تغییرات تراست در نسبت‌های توپی مختلف در حالت قطر متغیر

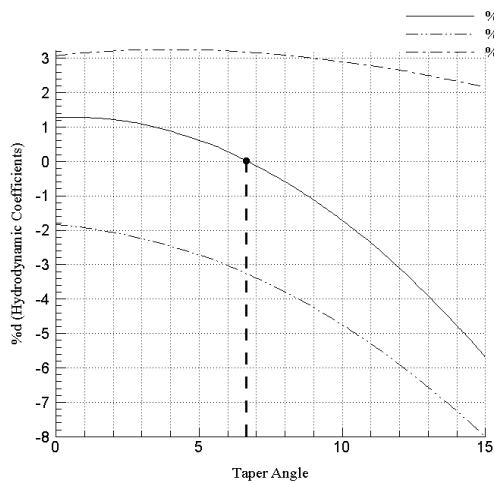

شکل ۱۱-ب- منحنی تغییرات تراست در نسبت‌های توپی مختلف در حالت قطر ثابت

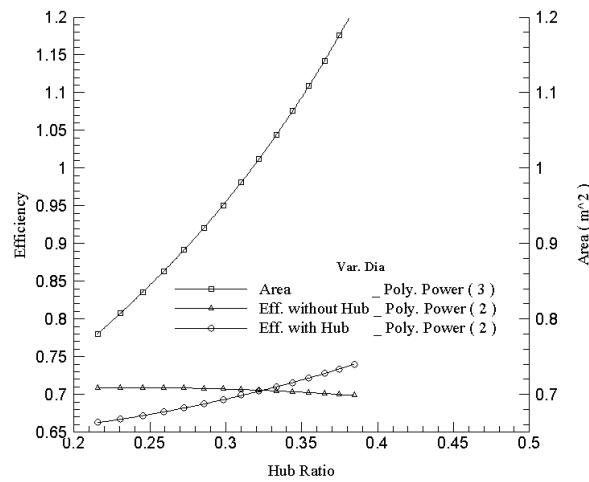
نهایا علت ثابت ماندن درصد تغییرات در این دو شرایط متفاوت، ثابت ماندن نسبت سطح گسترش یافته، تعداد پره‌ها، توزیع گام پروانه و نسبت توپی است. لازم به ذکر است که در دو حالت مطالعه بررسی تأثیر تغییرات خیلی زیاد قطر توپی پروانه، به عنوان نمونه تفاوت قطر توپی دو پروانه در مقیاس مدل و نمونه اصلی، مورد نظر نیست. بنابراین پروانه توپی اصلی برای تشکیل هندسه مدل هر دو به یک نسبت ثابت اشل شده‌اند که در شکل (۹) با یک ضریب مقیاس نشان داده شده‌اند.

شکل ۱۳- تعیین تاثیر توپی بر تغییر راندمان در شرایط قطر ثابت

شکل ۱۵- منحنی تغییر ضرایب عملکردی با افزایش زاویه توپی و در نسبت توپی 2°

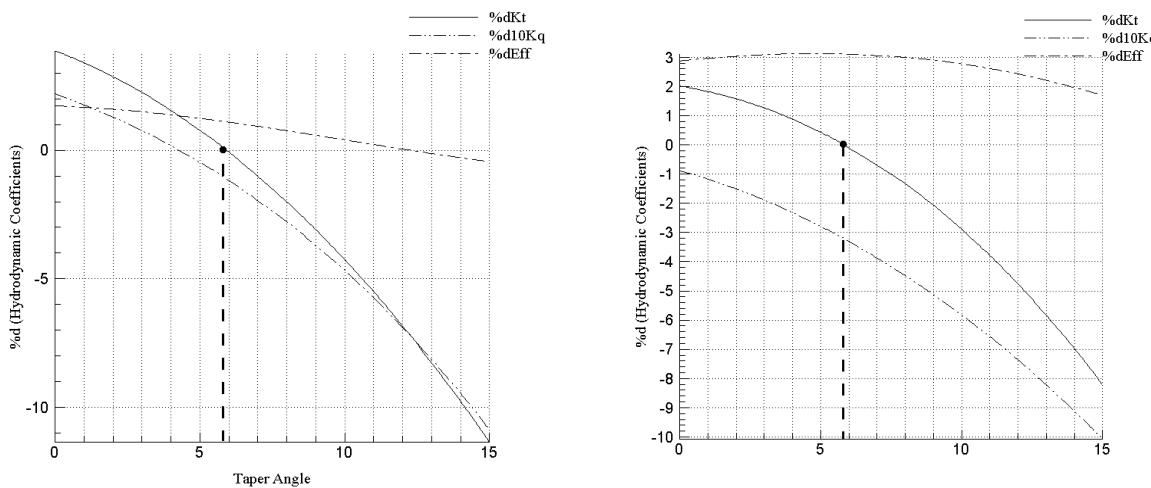

شکل ۱۴- تعیین تاثیر توپی بر تغییر راندمان در شرایط قطر متغیر

نسبت های توپی مختلف را نشان می دهد. در شکل های (۱۱-الف و ب) و (۱۲-الف و ب) نتایج محاسبات تراست و گشتاور پروانه در دو حالت قطر ثابت و متغیر نشان داده شده است. در حالت قطر ثابت، به دلیل کاهش فضای بین ریشه و نوک پروانه، تراست و گشتاور روند نزولی دارد ولی در حالت قطر متغیر، این فضا با یک ضریب ثابت در حال افزایش است و منطقی است که منحنی خروجی های پروانه، کاملاً صعودی باشد. در حالت قطر ثابت، اثر توپی تاثیر قابل توجهی بر روی

داده شده است.

با مقایسه تغییر توزیع سیرکولاسیون در راستایشعاعی با اعمال نسبت توپی های مختلف مشاهده می شود که در نسبت توپی پایین، میزان تاثیر توپی پروانه در مقاطع شعاعی نزدیک به ریشه پره مشهود است. ولی با افزایش نسبت توپی، مقاطع شعاعی بالاتر نیز تحت تاثیر قرار گرفته و سیرکولاسیون در آن نواحی کاهش می یابد که روند عکسی نسبت به تغییرات در ریشه پره دارد. شکل (۱۰) تاثیر توپی بر سیرکولاسیون در

شکل ۱۶- منحنی تغییرات ضرایب عملکردی با افزایش زاویه توپی و در نسبت توپی $0/4$ و در نسبت توپی $0/3$

جدول ۳- زاویه مخروطی بی اثر در نسبت‌های توپی مختلف

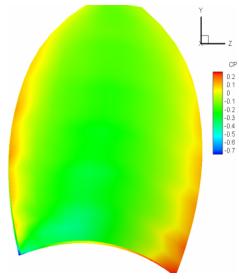
زاویه مخروطی بی اثر در تراست	نسبت توپی
$0/2$	$6/6593$
$0/3$	$5/7954$
$0/4$	$5/9166$

دارای کمینه است که در جدول (۳) زاویه مخروط بی اثر در نسبت‌های توپی مختلف ارائه شد.
با مخروطی شدن توپی، قطر آن در راستای طول کورد متغیر بوده و نسبت توپی معروفی شده برای این سه حالت حداقل مقداری خواهد بود که در لبه جلویی پره اتفاق می‌افتد. اگر در نسبت توپی $0/3$ ، مقدار متوسط نسبت توپی را محاسبه کنیم، تقریباً به مقدار قطر توپی بی اثر که در بخش (۲-۵) مورد بررسی قرار گرفت خواهیم رسید.
موضوع دیگری که می‌توان در این منحنی‌ها به آن اشاره کرد، ثابت ماندن تغییرات راندمان تا زاویه مخروطی بی اثر در هر نسبت توپی است. و از طرفی منحنی تغییرات گشتاور نیز با عبور از نسبت توپی بی اثر که در بخش قبل محاسبه شد خط صفر را قطع می‌کند.
با افزایش زاویه مقادیر منفی ضریب فشار در مقاطع بالایی

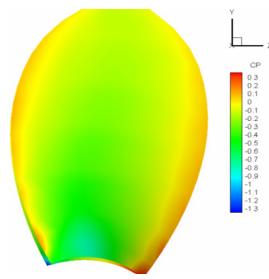
راندمان پروانه می‌گذارد به گونه‌ای که چندجمله‌ای 32 متناسب با تغییرات راندمان، دو درجه افزایش پیدا کرده است، شکل (۱۳). در حالت قطر متغیر، اگرچه وجود توپی باعث تغییر عملکرد پروانه شده ولی درجه چندجمله‌ای ثابت باقی‌مانده است، شکل (۱۴).

۵-۳- بررسی اثر تغییرات زاویه مخروطی توپی

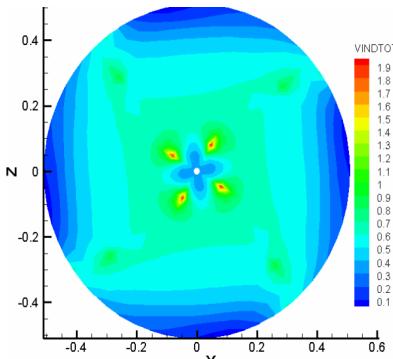
در این بخش در سه نسبت توپی مختلف، زاویه مخروطی توپی از صفر تا پانزده درجه تغییر کرده و در هر نسبت توپی زاویه‌ای که در آن اثر توپی به حداقل رسیده محاسبه شده است. شکل‌های (۱۵) تا (۱۷) به ترتیب تغییرات ضرایب هیدرودینامیکی با افزایش زاویه توپی در نسبت‌های $0/2$ ، $0/3$ و $0/4$ را نشان می‌دهند. با مقایسه این سه زاویه می‌توان مشاهده کرد که تقریباً در نسبت توپی $0/3$ ، تغییرات زاویه مخروطی

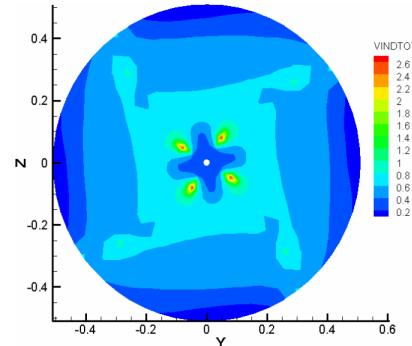
شکل ۱۸-ب- توزیع فشار در سطح مکش پره در نسبت توپی $\frac{0}{4}$ و در زاویه توپی 6 درجه

شکل ۱۸-الف- توزیع فشار در سطح مکش پره در نسبت توپی $\frac{0}{2}$ و در زاویه توپی 6 درجه

شکل ۲۰- تاثیر فین ها بر توزیع اثرات القایی پروانه، در فاصله محوری $R_{PBDF}/2$ نسبت به نقطه انتهایی پروانه (با فین)

شکل ۱۹- تاثیر فین ها بر توزیع اثرات القایی پروانه، در فاصله محوری $R_{PBDF}/2$ نسبت به نقطه انتهایی پروانه (بدون فین)

کاهش گردابه ناشی از توپی می شود. در اینجا، ابتدا اثر فین در انتهای توپی و همچنین موقعیت و زاویه فین بر سرعت القایی مورد بررسی و تحلیل قرار می گیرد.

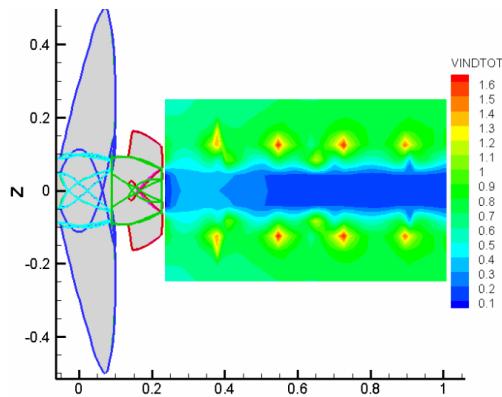
۵-۱- تحلیل کلی فین های انتهای توپی

این فین ها به عنوان ابزارهای تولید کننده تراست تلقی نمی شوند زیرا معمولاً گشتاور تولیدی آنها اثرات تراست تولیدی را از بین می برد. فین های نصب شده در انتهای توپی با هدف کاهش و یکنواخت سازی اثرات القایی پروانه در پایین دست جریان مورد استفاده قرار می گیرند. در شکل های (۱۹) و (۲۰) توزیع سرعت های القایی روی یک دیسک در پایین دست جریان (با فین و بدون آن) نمایش داده شده است. مطابق نتایج به دست آمده کاهش قابل ملاحظه ای در ماکریم مقدار اندازه سرعت و توزیع یکنواخت تر در سرعت های القایی مشاهده می شود.

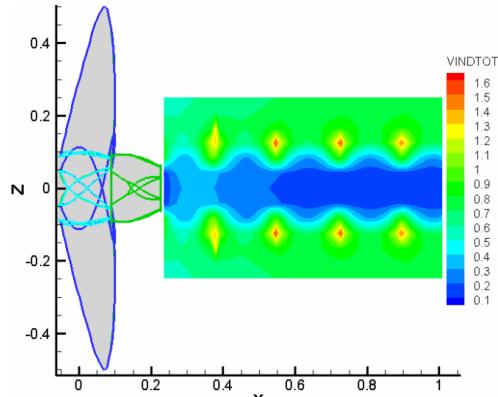
پره به سمت صفر میل می کند، ولی در مقاطع نزدیک به ریشه مقدار منفی ضریب فشار شدیداً افزایش می یابد که احتمال ایجاد کاویتاسیون را بالا می برد. با توجه به اینکه نسبت سطح گسترش ^{۳۲} یافته ثابت نگه داشته شده، با افزایش نسبت توپی طول کورد پره ها افزایش یافته و طبق نتایج بدست آمده مقادیر منفی ضریب فشار کمتر تحت تاثیر زاویه توپی قرار می گیرند. شکل (۱۸-الف و ب) توزیع بی بعد فشار در سطح مکش پره در نسبت توپی $\frac{0}{2}$ و $\frac{0}{4}$ و در زاویه توپی 6 درجه را نشان می دهد.

۴-۵- تحلیل عملکرد فین های انتهای توپی

در این بخش، علاوه بر بررسی اثر هیدرودینامیکی فین، تحلیلی بر تغییر پارامترهای هندسی آن نیز انجام می گیرد. به طور کلی اثر فین برای کاهش سرعت القایی است که منجر به

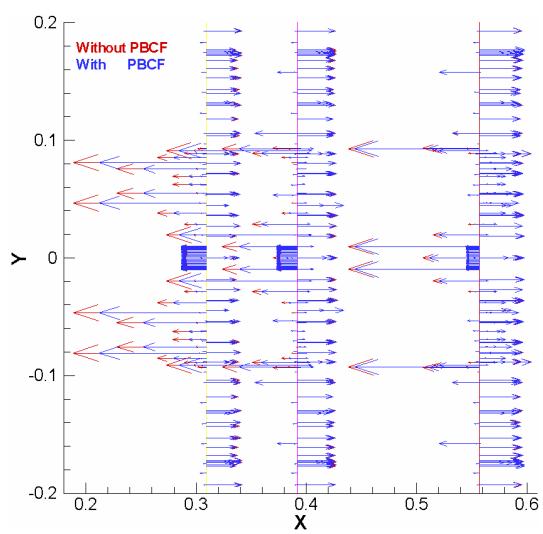

شکل ۲۲- تاثیر فین ها بر توزیع اثرات القایی پروانه در راستای محور آن (با فین)

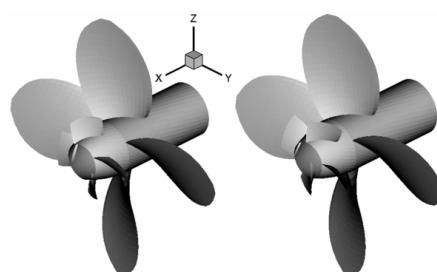
شکل ۲۱- تاثیر فین ها بر توزیع اثرات القایی پروانه در راستای محور آن (بدون فین)

تغییر اثرات القایی پروانه در راستای محوری با و بدون فین در شکل های (۲۱) و (۲۲) نشان داده شده است. بدون وجود فین، اثرات القایی با یک دوره تناوب تا پایین دست جریان ادامه می یابد. وجود این تناوب را می توان ناشی از نحوه شکل گیری جریان روی بخش انتهایی توپی دانست و متناسب با فرکانس دوران پروانه تولید می شوند. با نصب فین اثرات القایی توپی، این اثرات به حداقل مقدار خود می رسد. مهم ترین اثر فین ها در کاهش مولفه های منفی یا برگشتی اثرات القایی در راستای محوری است که با دور شدن از پروانه این اثرات کاهش می یابد. شکل (۲۳) اثر فین ها بر مولفه سرعت محوری القایی را نشان می دهد. مطابق شکل اثر فین باعث می شود که اندازه مولفه سرعت محوری کاهش یابد.

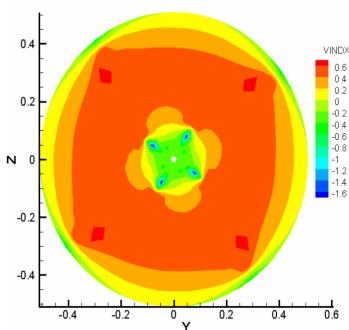

شکل ۲۳- اثر فین ها بر مولفه سرعت محوری اثرات القایی روی دیسک های دورشونده از پروانه

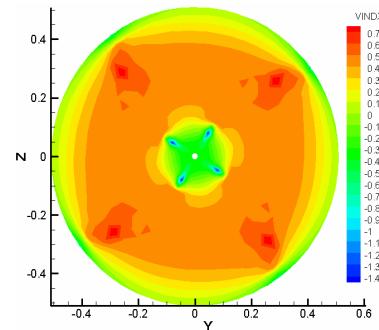
۲-۴-۵- بررسی تغییرات اختلاف فاز بین پره و فین
طبق توصیه های مطرح شده در مورد مدل سازی هندسه فین در بخش (۴-۲)، پره فین باید به گونه ای قرار گیرد که لبه جلویی آن مابین فضای بین دو پره پروانه باشد تا بهترین عملکرد را داشته باشد. برای بررسی این موضوع، با تغییر اختلاف فاز بین فین و پره پروانه، هر یک از فین ها در امتداد یکی از پره های پروانه قرار گرفته و تاثیر آن بر مولفه محوری سرعت های القایی روی یک دیسک در پایین دست جریان در

شکل ۲۴- تغییر اختلاف فاز بین فین و پره

شکل ۲۶- تغییر مولفه محوری سرعت‌های القایی با جابه‌جایی زاویه‌ای فین، در فاصله محوری $R_{PBCF}/2$ نسبت به نقطه انتهای پروانه (اختلاف فاز $\frac{6\pi}{14}$)

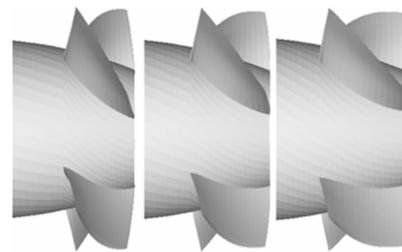
شکل ۲۵- تغییر مولفه محوری سرعت‌های القایی با جابه‌جایی زاویه‌ای فین، در فاصله محوری $R_{PBCF}/2$ نسبت به نقطه انتهای پروانه (اختلاف فاز $\frac{11\pi}{14}$)

نظر بوده است، دستیابی به اثرات زاویه بر سرعت محوری القایی است. هر چه این زاویه یا گام بیشتر باشد اثر سرعت القایی افزایش می‌یابد.

۶- نتیجه‌گیری

در این مقاله، اثر توپی و استفاده از فین‌های انتهایی توپی روی عملکرد هیدرودینامیکی پروانه مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است که نتایج زیر حاصل شد:

- نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که با افزایش نسبت قطر توپی، نیروی تراست کاهش و گشتاور افزایش می‌یابد که در نتیجه منجر به کاهش راندمان می‌شود.
- در پروانه‌ای با قطر ثابت، افزایش نسبت توپی تأثیر زیادی بر عملکرد آن می‌گذارد که می‌توان با افزایش قطر پروانه، متناسب با تغییرات قطر توپی، این تغییر عملکرد را به حداقل برسانیم.
- در هر نسبت توپی، مخروطی شدن آن تا یک زاویه مشخص، تأثیری بر راندمان پروانه نخواهد داشت.
- مخروطی شدن توپی احتمال ایجاد کاویتاسیون در نزدیک ریشه پره را بالا می‌برد که می‌توان با افزایش نسبت سطح گسترش یافته، از کاهش شدید ضریب فشار جلوگیری کرد.
- نصب فین در انتهای توپی، باعث کاهش اثرات القایی پروانه

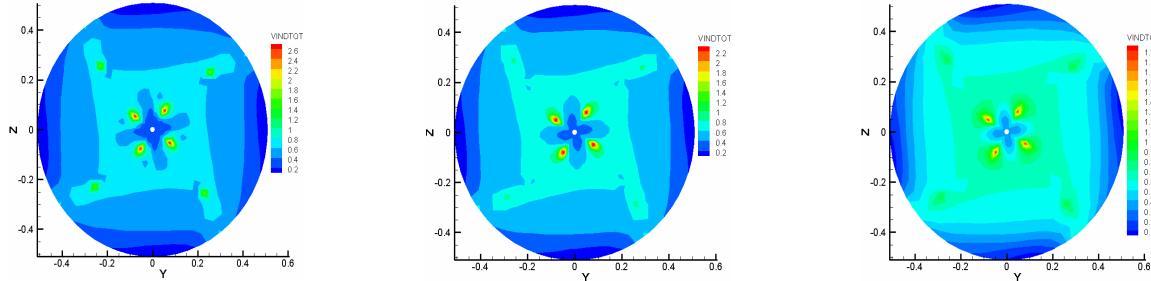

شکل ۲۷- تغییرات زاویه نصب فین

شکل (۲۴) نمایش داده شده است. با جابه‌جایی زاویه‌ای فین، مولفه منفی سرعت‌های القایی افزایش بیشتری پیدا می‌کند که یک عملکرد نامطلوب محسوب می‌شود. شکل‌های (۲۵) و (۲۶) تغییرات مولفه محوری سرعت‌های القایی با جابه‌جایی زاویه‌ای پره فین، در فاصله محوری $R_{PBCF}/2$ نسبت به نقطه انتهایی پروانه در دو اختلاف فاز $\frac{\pi}{14}$ و $\frac{6\pi}{14}$ را نشان می‌دهند.

۳-۴-۵- بررسی اثر زاویه نصب فین

زاویه نصب فین یکی از پارامترهای هندسی مرتبط با زاویه گام فین است. شکل (۲۷) تغییرات زاویه نصب فین را در سه حالت متناظر با نسبت گام $P/D=1.5, 2, 2.5$ نشان می‌دهد. شکل‌های (۲۸) تا (۳۰) اندازه سرعت محوری القایی را در این سه گام مختلف نشان می‌دهند. آنچه که در این محاسبات مورد

شکل ۲۸- سرعت محوری القایی پروانه در نسبت گام $P/D=1.0$ شکل ۲۹- سرعت محوری القایی پروانه در نسبت گام $P/D=2.0$ شکل ۳۰- سرعت محوری القایی پروانه در نسبت گام $P/D=2.5$

- همسو با جریان هستند، تاثیر اندکی می‌گذارند.
- زاویه نصب فین و اختلاف فاز آن با پروانه، دو پارامتر مهم در مدل‌سازی هندسی فین‌هاست، به گونه‌ای که انتخاب نادرست این دو مولفه عملکرد فین را کاملاً از بین می‌برد.

در جریان پایین دست می‌شود و از طرفی جریان پایین دست یکنواختی بیشتری پیدا می‌کند.

- فین‌ها باعث کاهش مولفه منفی اثرات القایی پروانه در راستای محوری می‌شوند و طبق نتایج به دست آمده، بر مولفه‌هایی که

واژه‌نامه

1. wake	12. cai	23. upstream
2. lifting surface	13. ouchi	24. pressure coefficient
3. propeller boss cup fin (PBCF)	14. junglewitz	25. surface element
4. propeller Hub	15. iterative method	26. newman
5. vortex	16. trailing Edge	27. kutta condition
6. rudder	17. transition	28. non lifting body
7. controllable pitch propeller	18. inviscid	29. iterative method
8. wind	19. irrotational	30. high skew propeller (HSP)
9. hess	20. perturbation velocity	31. open water
10. glegg	21. perturbation vorticity	32. polynomial
11. liu	22. effective wake	33. expanded area ratio

مراجع

- Yang, C., Wang, G., and Masahiro, T., "A Method of Improving the Precision of the Prediction of the Performance Characteristics of a CPP the Effect of Boss Being Taken Into Consideration," *Shipbuilding of China*, No. 116, 1992
- Liu, Y-H, Ikehata, M. "Investigation into Hub Effect of Marine Propeller by Surface Vortex Lattice Method," *Journal of Society of Naval Arch. Japan*, Vol. 177, pp. 59-66, 1995.
- Cai Hao-Peng, Su Yu-Min, Li Xin, and Shen Hai-Long, "Using the Surface Panel Method to Predict the Steady Performance of Ducted Propellers," *J. Marine. Sci. Appl.*, 2009.
- Carlton, J.S., *Marine Propellers and Propulsion*, Second edition, 2007, Published by Elsevier Ltd.
- Ouchi, K.B., Kono, Y., Shiotsu, T., Koizuka, H., "PBCF (Propeller Boss Cap Fins)," *J. Soc. Nav. Arch. Japan*, Vol 163, 1988.
- Ouchi, K., and Tamashima, M. "Research and Development of PBCF (Propeller Boss Cap Fin), New And Practical Device to Enhance Propeller Efficiency," *4th international Symposium on Practical Design of Ships and Mobile Units (PRADS)*, Bulgaria, 1989.
- Ouchi, K., Tamashima, M., and Arai, K. "Reduction of Propeller Cavitation Noise by PBCF (Propeller Boss Cap Fins)," *Kansai Soc. Naval Arch. Japan*, Vol. 216, 1991.
- Ouchi, K., and Tamashima M., "A Study On Correlation Between Propeller Pitch Distribution And

- Improvement Of Propeller Efficiency by PBCF,” *Kansai Soc Naval Arch Japan*, Vol 217, 1992.
9. Junglewitz, A., “Der Nabeneinfluß Beim Schrauben propeller”, PhD Thesis, Univ. Rostock., 1996
 10. Abdel-Maksoud, M., Hellwig, K., and Blaurock, J., “Numerical and Experimental Investigation of the Hub Vortex Flow of a Marine Propeller,” *25th Symposium on Naval Hydrodynamics, St. John's, Newfoundland-Labrador, Canada*, August 2004.
 11. Ghassemi, H., “Hydrodynamic Performance of the Marine Propeller in Steady and Unsteady Condition,” *Amirkabir Journal of Sci. Tech.*, No 54-B, 2003.
 12. Ukon, Y, Kudo, T., Yuasa, H., and Kamiirisa, H “Measurement of Pressure Distribution on Full Scale Propellers,” *Proceedings of the propellers/Shafing'91 Symposium, Virginia Beach, Virginia, USA*, 111-123, 1991.
 13. Ghassemi, H., Ghadimi, P. “Numerical Analysis of the High Skew Propeller of an Underwater Vehicle,” *J. of marine Science and Application*, Vol. 10, No.3, pp.289-299, 2011.